

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 23. Ioannes optat Christi imperium, ceu præco, primus
publicare. Ioannes Ad Christvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Epigram. 21.

Ioannes gestit in vtero.

Parue, quid agnatâ vincetus sub compede ludis?
 Num tibi natali iam fata luce dies?
 Spem sed adhuc auido mora damnat iniqua puello,
 Includitque breui flammaea vota sinu.
 Quod si tardat iners pes, spes præcurrit amorem,
 Quem sua vox fraudat, ceu tuba; grande canis.
 Vix dum vita calet; viuos tamen imbibis ignes.
 Nec dum tangit humum pes, celer astra terit.
 Exfors lucis agis; stas clara lucerna salutis.
 Et, quasi sis victor, viscera clausa quatis.
 Quale decus! loqueris, cui vox silet omnis, **I E S V M.**
 Præco Deo ut præcas; tu tibi parue præis.
 Et, cui sensus abest, sensum tardantibus horis;
 Vir quod nemo capit, cœlitè mente lapis.

Epigram. 22.

Ioannis in vtero gaudium, quo Christum denunciat.

Agnus adest: agni nunc an silet augur, & index?
 Gestit enim vates, vox cui nulla, loqui.
 Ecce, tremente sinu teneros puer intremit artus,
 Deque vibrante parit gaudia blanda manu.
 Es puer hic infans, tot agens sine murmure linguas?
 Hic arguta leui quot pede membra micant!

Epigramma 23.

Ioannes optat Christi imperium, ceu
 præco, primus publicare.

IOANNES AD CHRISTVM.

TE propè tango manu, tango propiore labello;
 Et simul amplexus illigo pœnè meos.
 Sed nos diuiduis fors distrahit improba sepris:
 Quos par iungit amor, iungit & vna fides.

Ah ! nimium iungit, nimis & fors diuidit impar !
 Quem propè tango, parens tangere dura vetat.
 Nonne tuos oculos dolor huc aduertit & aures ?
 Tende, precor, puero, tu puer ipse, manum.
 Arcta licet teneant captiuos vincla puellus :
 Vincet vterque puer ; rumpet vterque moras.
 Si cupis, & quid ni cupias ? tot in orbe catenas
 Qui soluis, pueri soluere fræna neges ?
 Vtique nouum condis, vel pulchrius æthere regnum,
 Te duce, dic regni pignora prima canam.

Epigramma 24.

Ioannes adhuc in vtero cœlestia
 meditatur.

A Nte puer quàm tangat humum ; spe sidera tangit.
 Clausus adhuc, Cœlo grande incurrit iter,
 Et faciles aditus, cœu liber ad ardua rerum,
 Difficili reperit vinculus vbiq̄ue sinu.
 Quos negat ipsa rudi natura nouerca sub ortu ;
 Id puero curâ præcoce reddit Amor.

Epigramma 25.

Ioannes optat quantocyùs publicam
 salutem annunciare mundo.

AD IESVM.

S Olue pedes, lituosq̄ue; canam noua bella Tonantis.
 Et potes, & debes soluere, solue pedes.
 Vt quid adhuc arctis captiuus inhæreo vinclis,
 Nec cano iam palmas ad mea signa tuas ?
 Ille ego Christe, tuis liticen qui milito signis,
 Dux vbi vicisti, vincula serua geram ?
 Crede mihi pars magna tui perit inde triumphis ;
 Quæ pœana canat, si tuba vincula silet.

LIBER